

SUNDHEDSMINISTERIET

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 05-09-2022
Enhed: JUR
Sagsbeh.: DEPKAHJ
Sagsnr.: 2208635
Dok. nr.: 2311294

Folketingets Sundhedsudvalg har den 20. juni 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 860 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jane Heitmann (V).

Spørgsmål nr. 860:

”Kan ministeren oplyse, hvilke rammer der ligger om social indikation ved tilladelse til abort efter den 12. uge?”

Svar:

Sundhedsministeriet kan generelt oplyse, at det som udgangspunkt kræver en særlig tilladelse fra det regionale abortsamråd at få en abort efter udløbet af den 12. graviditetsuge. Det gælder også ved abort, som gives på grundlag af social indikation. Afgørelser truffet af det regionale samråd kan påklages til Abortankenævnet.

Selvom den 12. graviditetsuge er udløbet, kan den gravide dog uden særlig tilladelse få abort, hvis det er nødvendigt for at afværge fare for dennes liv eller for en alvorlig forringelse af dennes legemlige eller sjælelige helbred, og denne fare er udelukkende eller ganske overvejende lægeligt begrundet, jf. sundhedslovens § 93 (abort på fareindikation).

Kriterierne for at give tilladelse til abort på grundlag af social indikation er fastsat i sundhedslovens § 94, stk. 1, nr. 6, hvoraf det fremgår, at en gravid kan få tilladelse til abort efter udløbet af den 12. graviditetsuge, hvis graviditeten, fødslen eller omsorgen for barnet må antages at ville medføre en alvorlig belastning af den gravide, som ikke kan afværges på anden måde, således af det af hensyn til den gravide, opretholdelsen af hjemmet eller omsorgen for familiens øvrige børn må anses for påkrævet, at graviditeten afbrydes. Ved afgørelsen tages hensyn til den gravides alder, arbejdsbyrde og personlige forhold i øvrigt samt til familiens boligmæssige, økonomiske og helbredsmæssige forhold.

Det er desuden en betingelse for en sådan tilladelse til abort, at de forhold, der begrundes ansøgningen, har en sådan vægt, at det findes berettiget at udsætte kvinden for den forøgede helbredsmæssige risiko, som indgrebet nu indebærer, jf. sundhedslovens § 94, stk. 2.

Hvis fosteret må antages at være levedygtigt, kan tilladelse til abort kun gives, hvis der er fare for, at barnet på grund af arvelige anlæg eller beskadigelse eller sygdom i fostertilstanden vil få en alvorlig legemlig eller sjælelig lidelse (eugenisk indikation, jf. sundhedslovens § 94, stk. 1, nr. 3), og disse omstændigheder med afgørende vægt taler for en tilladelse til abort (”levedygtighedskriteriet”). Der kan således ikke gives tilladelse til abort på grundlag af social indikation, hvis fosteret er levedygtigt.

Det fremgår af lovbemærkningerne til § 94, stk. 3, at vurderingen af levedygtighed skal ske i forhold til det enkelte foster. Det afgørende er, om der er en realistisk udsigt til, at barnet ville kunne overleve i hvert fald nogle uger, såfremt det på tidspunktet for det påtænkte indgreb kom til verden ved en naturlig fødsel. Efter Abortankenævnets praksis anses et foster som levedygtigt efter 22. graviditetsuge (fulde 22 uger), dvs. efter 22 uger + 6 dage.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Karoline Haugsted Jørgensen